

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ ПРИРОДНИЧО-НАУКОВОЇ ОСВІТИ

У дослідженнях [1; 2] нами визначено пріоритетні напрями розвитку теорії і практики природничо-наукової освіти:

1. *Модернізація змісту науково-природничої освіти, наукове обґрунтування його структури, принципів добору та механізмів реалізації на засадах діяльнісного, особистісно орієнтованого та компетентнісного навчання, стандартизації змісту освіти, диференціації та інтеграції навчання.*

2. *Удосконалення теорії та практики створення сучасного підручника з природничих предметів як стрижневого складника дидактичного забезпечення освітнього процесу, формування експертного середовища оцінювання якості навчальної книги.*

3. *Науково-методичне забезпечення принципу наступності природничо-наукової освіти в гімназії, ліцеї, закладах вищої освіти.* Актуалізується проблема міжпредметних зв'язків та інтеграції складників природничої галузі в єдиний курс на першому циклі базової освіти (5–6 кл.), а також створення наскрізних інтегрованих природничо-наукових курсів для базового та профільного рівнів освіти.

4. *Розроблення та запровадження методичних систем компетентісно орієнтованого навчання в гімназії та ліцеї, що забезпечують формування у здобувачів освіти предметної компетентності та результативний внесок у формування ключових компетентностей.*

5. *Дидактичні умови та механізми реалізації профільного навчання природничих предметів,*

удосконалення його форм і методів, розроблення та широке впровадження технологій STEM-освіти.

6. У контексті забезпечення якості природничо-наукової освіти актуалізуються дослідження методики контролю та оцінювання навчальних досягнень здобувачів освіти, орієнтовані на виявлення рівнів сформованості предметної та ключових компетентностей, вдосконалення механізмів управління навчально-пізнавальною діяльністю суб'єктів освітнього процесу, розроблення та використання вимірників, обґрунтування процедур і технології зовнішнього незалежного оцінювання на рівнях базової та повної загальної середньої освіти.

7. *Розроблення сучасних засобів навчання предметів природничо-наукового циклу.* Важливими завданнями методики є вироблення стратегії розвитку системи засобів навчання, обґрунтування співвідношення реального та віртуального експерименту, удосконалення методів і техніки демонстраційного та лабораторного експерименту на основі широкого використання інформаційно-комунікаційних технологій, розроблення програмно-методичних комплексів, що містять електронні засоби навчального призначення та електронні освітні ресурси мережі Інтернет.

8. В умовах глобальних викликів, вплив яких загострився на тлі пандемії, особливої актуальності набуває проблема *науково-методичного обґрунтування та розроблення дидактичного забезпечення технологій дистанційного навчання фізики* як ефективного інструменту забезпечення здобувачам рівного доступу до якісної освіти.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Головка М. В. Становлення та розвиток теорії і методики навчання фізики в Україні (40-і роки XVII ст. – 30-і роки XX ст.) : монографія. Київ : Педагогічна думка, 2020. 480 с.

2. Holovko M. The priorities and the main branches in the improvement of the natural sciences education at the Ukrainian secondary school. *Univers pedagogic*. Chişinău, 2016. Nr 1(49). С. 46–51.

Інститут педагогіки НАПН України

Головко Світлана

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ
ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ
В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ**

В умовах карантинних обмежень, спрямованих на протидію поширення корона вірусної інфекції, в системі загальної середньої освіти відбулися кардинальні зміни в організації, що вплинули на його суб'єктів (учнів, педагогів, батьків). У цих умовах актуалізувалася проблема запровадження ефективних інструментів організації освітнього процесу, зокрема, технологій дистанційного навчання [1]. Законом України «Про освіту» дистанційна освіта визначається як одна з форм освіти, що передбачає організацію індивідуалізованого освітнього процесу, який відбувається за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників освітнього процесу у спеціалізованому середовищі, що функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

При цьому гнучкість та результативність запровадження дистанційного навчання значною мірою позиціонується з автономією закладів освіти різних рівнів. Саме автономність у виробленні механізмів організації освітнього процесу у закладах вищої освіти та наявність організаційно-педагогічного та матеріально-технічного забезпечення дистанційного навчання дало можливість університетам в достатньо короткий термін охопити ним